

UOHSX007TNZM

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.:ÚOHS-S0688/2015/VZ-41261/2015/512/VKa

Brno 26. listopadu 2015

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v řízení zahájeném dne 8. 10. 2015 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 – Dejvice,

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem při zadávání podlimitní veřejné zakázky „Dodávka optomechanických a optických komponentů II“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném odesláním výzvy k podání nabídek dne 8. 4. 2014, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 25. 7. 2014 pod ev. č. 493084,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 – Dejvice – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ustanovením § 83 odst. 1 ve spojení s § 146 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, když neodeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Dodávka optomechanických a optických komponentů II“ zadávanou ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném odesláním výzvy k podání nabídek dne 8. 4. 2014, k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 15 dnů od uzavření rámcové smlouvy, když smlouva s vybraným uchazečem – LAO - průmyslové systémy, s.r.o., IČO 257 05 512,

se sídlem Na Floře 1328/4, Praha 12 – Modřany, byla uzavřena dne 5. 6. 2014 a zákonná lhůta pro odeslání oznámení o výsledku předmětného zadávacího řízení marně uplynula dne 20. 6. 2014, přičemž „Oznámení o zadání zakázky“, evidenční číslo formuláře 7403010093084, bylo odesláno k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek až dne 21. 7. 2014.

II.

Zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 – Dejvice – **se dopustil správního deliktu** podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 citovaného zákona, když neuveřejnil rámcovou smlouvu na veřejnou zakázku „Dodávka optomechanických a optických komponentů II“ zadávanou ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném odesláním výzvy k podání nabídek dne 8. 4. 2014, uzavřenou dne 5. 6. 2014 s vybraným uchazečem – LAO - průmyslové systémy, s.r.o., IČO 257 05 512, se sídlem Na Floře 1328/4, 143 00 Praha 12 – Modřany – na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, tedy do 20. 6. 2014, ale učinil tak až dne 10. 7. 2014.

III.

Zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 – Dejvice – **se dopustil správního deliktu** podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 85 odst. 4 citovaného zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o veřejné zakázce „Dodávka optomechanických a optických komponentů II“ zadávanou ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném odesláním výzvy k podání nabídek dne 8. 4. 2014 do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, tj. od uzavření rámcové smlouvy s vybraným uchazečem – LAO - průmyslové systémy, s.r.o., IČO 257 05 512, se sídlem Na Floře 1328/4, 143 00 Praha 12 – Modřany – ze dne 5. 6. 2014, tedy do 20. 6. 2014, ale učinil tak až dne 28. 7. 2014.

IV.

Za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocih I., II. a III. tohoto rozhodnutí se zadavateli – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 – Dejvice – podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ukládá

pokuta ve výši 10 000 Kč (deset tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), příslušný k dohledu nad postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek a soutěži o návrh a k projednání správních deliktů podle tohoto zákona, včetně ukládání sankce za jejich spáchání, obdržel podnět týkající se postupu zadavatele – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 – Dejvice (dále jen

„zadavatel“) – v případě veřejné zakázky „Dodávka optomechanických a optických komponentů II“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném odesláním výzvy k podání nabídek dne 8. 4. 2014, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 25. 7. 2014 pod ev. č. 493084 (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Úřad s podstatnou částí obsahu podnětu, vedeným pod sp. zn. P880/2015, seznámil zadavatele a současně si vyžádal příslušnou dokumentaci. Po přezkoumání předložené dokumentace Úřad seznal, že považuje skutkové zjištění za dostatečné, a dne 7. 10. 2015 vydal podle § 150 zákona č. 500/20004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) příkaz č. j. ÚOHS-S0688/2015/VZ-32330/2015/512/VKa, který byl prvním úkonem v tomto správním řízení. Uvedeným příkazem Úřad konstatoval, že zadavatel se dopustil třech správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, když v rozporu s ustanovením § 83 odst. 1 ve spojení s § 146 odst. 1 písm. a) zákona neodeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení na veřejnou zakázku do 15 dnů od uzavření rámcové smlouvy s vybraným uchazečem (výrok I. příkazu); nesplnil povinnost stanovenou v § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 zákona, když neuveřejnil rámcovou smlouvu na veřejnou zakázku na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření (výrok II. příkazu); nesplnil povinnost stanovenou v § 85 odst. 4 zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o veřejné zakázce do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení (výrok III. příkazu); a za jejich spáchání uložil zadavateli pokutu ve výši 10 000 Kč (výrok IV. příkazu). Příkaz, který byl prvním úkonem tohoto správního řízení, byl zadavateli doručen dne 8. 10. 2015.

I. Zadávací řízení

3. Zadavatel – zahájil dne 8. 4. 2014 odesláním výzvy k podání nabídek zjednodušené podlimitní řízení za účelem zadání veřejné zakázky. Podle výzvy k podání nabídek se jedná o veřejnou zakázku na dodávky a jejím předmětem je uzavření rámcové smlouvy na dodávku optomechanických a optických komponentů.
4. Na plnění veřejné zakázky zadavatel uzavřel dne 5. 6. 2014 rámcovou kupní smlouvu s vybraným uchazečem – LAO - průmyslové systémy, s.r.o., IČO 257 05 512, se sídlem Na Floře 1328/4, 143 00 Praha 12 – Modřany (dále jen „smlouva“ a „vybraný uchazeč“). Dle čl. 3 smlouvy činí maximální cena veřejné zakázky celkem 2 866 056 Kč bez DPH.

II. Průběh správního řízení

5. Dne 15. 10. 2015 obdržel Úřad odpor zadavatele proti příkazu č. j. ÚOHS-S0688/2015/VZ-32330/2015/512/VKa ze dne 7. 10. 2015. Odpor byl podán včas; podáním odporu se podle § 150 odst. 3 správního řádu příkaz zrušil a správní řízení pokračuje.
6. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0688/2015/VZ-34137/2015/512/VKa ze dne 19. 10. 2015 zadavateli určil lhůtu, v níž byl oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a ve které byl oprávněn vyjádřit své stanovisko v řízení.
7. Dne 23. 10. 2015 obdržel Úřad vyjádření zadavatele z téhož dne.
8. Usnesením č. j. ÚOHS-S0688/2015/VZ-37103/2015/512/VKa ze dne 5. 11. 2015 Úřad zadavateli stanovil lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí.

9. Dne 12. 11. 2015 obdržel Úřad vyjádření zadavatele z téhož dne.

Tvrzení zadavatele v odporu ze dne 15. 10. 2015

10. Zadavatel v odporu ze dne 15. 10. 2015 uvádí, že Úřad nesprávně posoudil skutkový stav, a proto stanovil nepřiměřenou výši pokuty vzhledem k charakteru, závažnosti a důsledkům spáchaného správního deliktu. Zadavatel poukázal na to, že Úřad jako přitěžující okolnost posoudil, že se zadavatel dopustil dvou dalších správních deliktů, přičemž nebral v úvahu, že o uvedených deliktech nebylo doposud pravomocně rozhodnuto a tak při použití analogie s principy trestního práva, a to zejména se zásadou presumpce neviny, nelze další dva delikty považovat za přitěžující okolnosti.
11. Dále zadavatel v odporu uvádí, že Úřad opominul brát v úvahu zásadu rychlosti ve správním řízení. Vzhledem k nízké závažnosti správního deliktu, kterého se zadavatel dopustil a vzápětí jej v rádech dnů napravil, považuje zadavatel za nepřiměřené trestat správní delikt, jenž má charakter spíše administrativní chyby než úmyslného porušení zákona.
12. V závěru odporu zadavatel navrhuje, aby byl příkaz zrušen a správní řízení zastaveno.

Vyjádření zadavatele ze dne 23. 10. 2015

13. Ve svém vyjádření ze dne 23. 10. 2015 zadavatel uvádí, že jeho pochybení uvedená v příkazu jsou ryze formálního charakteru a neměla ani nemohla mít vliv na výběr dodavatele vzhledem k tomu, že k uveřejňování oznámení o zadání zakázky, smlouvy a písemné zprávy dochází až po podpisu smlouvy, tedy po uzavření zadávacího řízení. Pozdní uveřejnění dle zadavatele ani nemělo dopad na transparentnost zadávacího řízení, neboť obsah rámcové smlouvy byl řádně uveřejněn již v rámci zadávací dokumentace, jako její součást, nikdo z uchazečů ani veřejnost tedy nebyl zkrácen na svém právu seznámit se s obsahem obchodních podmínek.

Vyjádření zadavatele ze dne 12. 11. 2015

14. Ve svém vyjádření ze dne 12. 11. 2015 zadavatel znovu uvádí, že všechna domnělá porušení se týkají fáze po výběru nejvhodnější nabídky a nemohou mít jakýkoliv vliv na výběr nejvhodnější nabídky a dále že realizoval další zadávací řízení a uzavíral další projekty, z toho důvodu došlo k „drobnému administrativnímu pochybení“.

III. Závěry Úřadu

15. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů poskytnutých zadavatelem a na základě vlastních zjištění konstatuje, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

16. Podle § 11 odst. 2 zákona používá-li tento zákon pojem veřejná zakázka, rozumí se tím i rámcová smlouva podle § 11 odst. 1 zákona, nestanoví-li tento zákon jinak. Ustanovení tohoto zákona vztahující se na zadávání veřejných zakázek platí obdobně i pro zadávání rámcových smluv, nestanoví-li tento zákon jinak.
17. Podle § 83 odst. 1 zákona veřejný zadavatel je povinen do 15 dnů od uzavření smlouvy odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění. V případě sektorového

zadavatele činí lhůta 30 dnů. V případech uvedených v odstavcích 4 a 5 jsou informace, které nebudou uveřejněny, předávány provozovateli Věstníku veřejných zakázek, případně Úřadu pro publikace Evropské unie (dále jen „Úřad pro publikace“), ke statistickým účelům.

18. Podle § 85 odst. 4 zákona uveřejní zadavatel na profilu zadavatele písemnou zprávu nejpozději do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení.
19. Podle § 146 odst. 1 písm. a) zákona je-li podle tohoto zákona stanovena povinnost k uveřejnění oznámení či zrušení profilu zadavatele, oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení, pravidelného předběžného oznámení, oznámení soutěže o návrh, oznámení o subdodávce, oznámení o výsledku zadávacího řízení, souhrnu oznámení o zadání veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy, oznámení o zrušení zadávacího řízení nebo soutěže o návrh či jiných údajů (dále jen „vyhlášení“), rozumí se tím uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek podle § 157, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku a uveřejnění oznámení či zrušení profilu zadavatele nebo souhrnu oznámení o zadání veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy.
20. Podle § 147a odst. 1 písm. a) zákona veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků.
21. Podle § 147a odst. 2 zákona veřejný zadavatel uveřejní podle odstavce 1 písm. a) celé znění smlouvy nebo rámcové smlouvy do 15 dnů od jejího uzavření.
22. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona zadavatel se dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.

Právní posouzení

K výroku I.

23. Podle shora citovaných ustanovení § 11 odst. 2, § 83 odst. 1 a § 146 odst. 1 písm. a) zákona byl zadavatel povinen odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 15 dnů od uzavření smlouvy na veřejnou zakázku.
24. Zadavatel uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem dne 5. 6. 2014. Oznámení o výsledku zadávacího řízení byl tedy povinen odeslat k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 20. 6. 2014.
25. Zadavatel odeslal oznámení o zadání zakázky k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 7. 2014, čímž překročil zákonnou lhůtu k odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení o 30 dnů. Oznámení o zadání zakázky bylo uveřejněno dne 25. 7. 2014.
26. K tvrzení zadavatele uvedenému v odporu ze dne 15. 10. 2015 a rovněž v jeho vyjádřeních ze dne 23. 10. 2015 a 12. 11. 2015, podle kterých uvedené pochybení nemělo ani nemohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, Úřad uvádí následující skutečnosti. Správní orgány při rozhodování o správních deliktech posuzují rovněž, zda jednáním byla způsobena škoda či jiná újma, např. ohrožen nebo porušen společenský zájem, tedy zda byla naplněna i materiální stránka (společenská nebezpečnost) sankcionovaného správního deliktu. Nejvyšší správní soud se k materiální stránce správních deliktů vyjadřuje např. v rozsudku sp. zn. 9 As 34/2012 ze dne 9. 9. 2012, kde uvádí: „V zásadě totiž platí, že v případě správních deliktů je jejich materiální stránka dána již samotným naplněním skutkové podstaty deliktu

(viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, nebo rozsudek ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011-62). Až ve chvíli, kdy se jedná o případ, v němž je sporné, zda konkrétní společenská nebezpečnost [ne]dosahuje ani minimální hranice typové nebezpečnosti, je nezbytné, aby se správní orgán zabýval materiální stránkou správního deliktu i v odůvodnění svého rozhodnutí. (...) Obecně je přitom nutno vycházet z premisy, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 1996, sp. zn. 1 Tzn 2/96). (...) Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku prvního senátu, obzvláště u správních deliktů, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností (míra zavinění, vztah pachatele k jednání, způsob spáchání atd.) žádný vliv na naplnění materiální stránky deliktu. Tyto zvláštní okolnosti daného případu však nezůstanou bez povšimnutí, ale budou správním orgánem hodnoceny při stanovení výše sankce“.

27. V souladu s výše citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za správní delikt, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak správního deliktu. Dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) postačuje k naplnění skutkové podstaty uvedeného správního deliktu pouhé překročení zákonem stanovené lhůty pro uveřejnění stanovené tímto zákonem, a to i v případě, kdy zadavatel tímto svým jednáním neovlivnil ani nemohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky [na rozdíl od správního deliktu zadavatele podle § 120 odst. 1 písm. a)]. Ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákonodárce konstruoval tak, že již samotné překročení zákonem stanovené lhůty pro uveřejnění v plné míře naplňuje znaky tohoto. Úvaha, jaké má spáchaný správní delikt dopady na průběh zadávacího řízení a na možnost veřejné kontroly nad hospodárností nakládání s veřejnými prostředky, bude Úřadem hodnocena až při určení výměry pokuty, ne však při vyslovování závěru, zda se zadavatel správního deliktu dopustil či nikoliv.
28. K tvrzení zadavatele uvedenému v jeho vyjádření ze dne 23. 10. 2015, ve kterém zadavatel uvádí, že pozdní uveřejnění nemělo vliv na transparentnost zadávacího řízení, neboť obsah rámcové smlouvy byl řádně uveřejněn již v rámci zadávací dokumentace jako její součást, Úřad uvádí, že na profilu zadavatele byl uveřejněn pouze návrh smlouvy, nikoliv uzavřená smlouva, a součástí návrhu nebyly podstatné náležitosti smlouvy, jako identifikační údaje druhé smluvní strany (dodavatel) nebo cena. Zadavatel svým protiprávním postupem omezil možnost veřejnosti seznámit se s obsahem příslušné smlouvy, čímž de facto eliminoval veřejnou kontrolu vynakládání veřejných prostředků. V případě neuveřejnění uzavřené smlouvy v zákonné lhůtě se jedná o nesplnění povinnosti uveřejnění stanovené zákonem a naplnění této zákonné povinnosti nelze nahradit či zhojit žádným jiným úkonem zadavatele. Úřad k charakteru uveřejňovacích povinností obecně uvádí, že jejich účelem je zajištění publicity relevantních informací o zadávacích řízeních, jejímž prostřednictvím je umožněna veřejná kontrola postupu zadavatele. Narušení možnosti operativní veřejné kontroly v případě neodeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení veřejné zakázky k uveřejnění přitom nelze pokládat za bagatelní, neboť je to právě toto oznámení, ze kterého se veřejnost dozvídá základní údaje o tom, jakým způsobem budou veřejné prostředky vynakládány (zejména pak informaci o tom, ve vztahu ke kterému subjektu budou vynakládány). Oznámení o výsledku zadávacího řízení tak lze pokládat na pomyslné stupnici důležitosti

jednotlivých uveřejňovaných dokumentů za jeden z těch nejdůležitějších. Ve zjednodušeném podlimitním řízení nabývá uveřejnění výsledku zadávacího řízení o to větší důležitosti, že se jedná v tomto druhu řízení o první uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek týkající se veřejné zakázky.

29. Úřad konstatuje, že neodesláním výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek ve lhůtě 15 dnů od uzavření kupní smlouvy ze dne 5. 9. 2014 zadavatel porušil svou povinnost stanovenou v § 83 odst. 1 zákona ve spojení s ustanovením § 146 odst. 1 písm. a) zákona a dopustil se tak správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona.

K výroku II.

30. Podle shora citovaných ustanovení § 11 odst. 2, § 147a odst. 1 písm. a) a § 147a odst. 2 zákona byl zadavatel povinen uveřejnit celé znění rámcové smlouvy včetně všech jejích změn a dodatků do 15 dnů od jejího uzavření.
31. Zadavatel uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem dne 5. 6. 2014. Na profilu zadavatele byl tedy povinen uveřejnit celé znění kupní smlouvy do 20. 6. 2014.
32. Zadavatel uveřejnil smlouvu uzavřenou s vybraným uchazečem dne 5. 6. 2014 na profilu zadavatele dne 10. 7. 2014, čímž překročil zákonnou lhůtu k uveřejnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku o 20 dnů.
33. K tvrzení zadavatele uvedenému v odporu ze dne 15. 10. 2015 a rovněž v jeho vyjádřeních ze dne 23. 10. 2015 a 12. 11. 2015, podle kterého uvedené pochybení nemělo ani nemohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, Úřad odkazuje na body 26. – 27. odůvodnění tohoto rozhodnutí.
34. K tvrzení zadavatele uvedenému v jeho vyjádření ze dne 23. 10. 2015, ve kterém zadavatel uvádí, že pozdní uveřejnění nemělo vliv na transparentnost zadávacího řízení, neboť obsah rámcové smlouvy byl řádně uveřejněn již v rámci zadávací dokumentace jako její součást, Úřad odkazuje na bod 28. odůvodnění tohoto rozhodnutí.
35. Neuveřejněním smlouvy ze dne 5. 6. 2014 na profilu zadavatele ve lhůtě 15 dnů od jejího uzavření zadavatel porušil svou povinnost stanovenou v § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 zákona a dopustil se tak správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona.

K výroku III.

36. Podle shora citovaného ustanovení § 85 odst. 4 zákona byl zadavatel povinen uveřejnit na profilu zadavatele písemnou zprávu nejpozději do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení.
37. K ukončení zadávacího řízení došlo uzavřením smlouvy mezi zadavatelem a vybraným uchazečem dne 5. 6. 2014. Na profilu zadavatele byl tedy zadavatel povinen uveřejnit písemnou zprávu zadavatele do 20. 6. 2014.
38. Zadavatel uveřejnil písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele dne 28. 7. 2014, čímž překročil zákonnou lhůtu k uveřejnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku o 37 dnů.
39. K tvrzení zadavatele uvedenému v odporu ze dne 15. 10. 2015 a rovněž v jeho vyjádřeních ze dne 23. 10. 2015 a 12. 11. 2015, podle kterého uvedené pochybení nemělo ani nemohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, Úřad odkazuje na body 26. – 27. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

40. K tvrzení zadavatele uvedenému v jeho vyjádření ze dne 23. 10. 2015, ve kterém zadavatel uvádí, že pozdní uveřejnění nemělo vliv na transparentnost zadávacího řízení, neboť obsah rámcové smlouvy byl řádně uveřejněn již v rámci zadávací dokumentace jako její součást, Úřad odkazuje na bod 28. odůvodnění tohoto rozhodnutí.
41. Neuveřejněním písemné zprávy zadavatele na profilu zadavatele ve lhůtě 15 dnů od ukončení zadávacího řízení zadavatel porušil svou povinnost stanovenou v § 85 odst. 4 zákona a dopustil se tak správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona.

K uložení sankce

42. Podle ustanovení § 120 odst. 2 písm. b) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 20 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), e), f) nebo g).
43. Podle ustanovení § 121 odst. 3 zákona účinného v době zahájení zadávacího řízení odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
44. Dne 6. března 2015 nabyl účinnosti zákon č. 40/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „novela zákona“). Předmětnou novelou bylo novelizováno i citované ustanovení § 121 odst. 3 zákona, které nyní zní tak, že odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil správní řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. Úřad proto v šetřeném případě aplikoval zákonné znění po uvedené novele, neboť je pro pachatele správního deliktu příznivější.
45. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v ustanovení § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správních deliktů dozvěděl z podnětu doručeného dne 20. 8. 2015. Ke spáchání správních deliktů uvedených ve výročí I., II. a III. došlo marným uplynutím zákonné patnáctidenní lhůty stanovené ke splnění předmětných uveřejňovacích povinností, tj. v případě všech tří deliktů dne 20. 6. 2014. Vzhledem k uvedenému v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikty nezanikla.
46. Zadavatel se v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou dopustil třech správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, za každý z nich lze v souladu s ustanovením § 120 odst. 2 písm. b) zákona uložit pokutu do 20 000 000 Kč.
47. K uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výročí I., II. a III. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání správních deliktů týměž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. Použití

analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008-67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za správní delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.

48. Úprava zákona o veřejných zakázkách je ve vztahu k trestání souběhu správních deliktů na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je správní delikty možno považovat za sbíhající se, jakož ani důsledky, není-li z jakýchkoli důvodů vedeno společné řízení. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu.
49. V souladu s již citovanou zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu, proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, za který správní delikt je možno v šetřeném případě uložit přísnější sankci (vyšší pokutu).
50. V daném případě se zadavatel dopustil třech správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona. S ohledem na to, že se jedná o skutkově totožné správní delikty, pro které je stanovena stejná maximální výše pokuty, nelze v konkrétním případě v souladu se zásadou absorpce ukládat sankci podle přísněji trestného spáchaného deliktu. Úřad se tedy zabýval otázkou, který ze spáchaných správních deliktů lze považovat za nejzávažnější.
51. Úřad jako nejzávažnější posoudil správní delikt uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí, neboť Věstník veřejných zakázek coby součást informačního systému veřejné správy ve smyslu § 157 zákona představuje významnější a komplexnější publikační nástroj než profily jednotlivých zadavatelů. Prostřednictvím Věstníku veřejných zakázek je zajišťována široká veřejná informovanost o průběhu zadávacího procesu a jeho výsledku. Porušení povinnosti stanovené v § 83 odst. 1 ve spojení s § 146 odst. 1 písm. a) zákona Úřad tedy považuje za závažnější a za tento delikt ukládá sankci.
52. Podle ustanovení § 121 odst. 2 věta první zákona se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlídnou k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
53. Hlavním kritériem, které je dle výše citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlídnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž by spáchán).
54. K tvrzení zadavatele uvedenému v odporu ze dne 15. 10. 2015, podle kterého Úřad opomíjí brát v úvahu zásadu rychlosti ve správním trestání, když správní delikt nastal před více než rokem, Úřad uvádí, že hledisko doby, která uplynula mezi spácháním správního deliktu

a jeho potrestáním, je skutečně možno považovat za korektiv při úvahách ohledně výše pokuty, neboť „časový horizont toho, kdy se účastníkovi řízení (delikventovi) dostává konečného rozhodnutí ve věci, je neoddělitelnou součástí měřítek celkové spravedlnosti řízení, a že čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích účastníka řízení, tak i v obecném vnímání veřejností a veřejného mínění, což celkově oslabuje důvěryhodnost státní moci“ (rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 123/2013 ze dne 9. 4. 2015). Nelze sice jednoznačně odpovědět na otázku, jakou dobu uplynulou od spáchání správního deliktu je při posuzování výše pokuty již potřebné považovat za natolik dlouhou, aby bylo vhodné aplikovat uvedený korektiv, nicméně je-li tato doba jen o málo delší než jeden rok, tedy teprve přibližně v jedné pětině promlčecí lhůty podle § 121 odst. 3 zákona, nejedná se dle názoru Úřadu o dobu natolik dlouhou, aby bylo na místě korektiv délky doby mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním aplikovat.

55. Při posuzování závažnosti správního deliktu Úřad přihlédl rovněž k hodnotě veřejné zakázky, neboť lze říci, že zájem veřejnosti na kontrole vynakládání veřejných prostředků roste úměrně k výši ceny veřejné zakázky. S ohledem na zmíněné je nutno v rámci posouzení závažnosti správního deliktu zohlednit, že narušení možnosti veřejné kontroly u veřejné zakázky, jejíž maximální cena dle smlouvy činí 2 866 056 Kč bez DPH, představuje zásah do veřejného zájmu chráněného zákonem poměrně nízké intenzity.
56. K tvrzení zadavatele uvedenému v odporu ze dne 15. 10. 2015, podle kterého Úřad stanovil nepřiměřenou výši pokuty vzhledem k charakteru, závažnosti a důsledkům spáchaného správního deliktu, Úřad uvádí, že se ztotožňuje se zadavatelem, pokud jde o názor, že spáchaný správní delikt je spíše méně závažný. Za situace, kdy nejvyšší možná výše pokuty dle zákona je 20 000 000 Kč a kdy cena veřejné sjednaná ve smlouvě s vybraným uchazečem ze dne 5. 6. 2014 činí 2 866 056 Kč bez DPH, však nelze považovat pokutu, která činí pouze 0,35 % ceny zakázky, považovat za nepřiměřeně vysokou. Uložená výše pokuty ani nevybočuje z obvyklé rozhodovací praxe Úřadu ve skutkově podobných případech (např. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S450/2014/VZ-16664/2014/512/JLí ze dne 8. 8. 2014, uveřejněné na www.uohs.cz).
57. Jako polehčující okolnost Úřad v daném případě posoudil skutečnost, že zadavatel uveřejňovací povinnost sám splnil (když oznámení o zadání zakázky odeslal k uveřejnění dne 21. 7. 2014) a že délka prodlení zadavatele se pohybovala v řádech dnů (30 dnů) a prodlení tedy nemělo fatální následky (zejména nebyla zmařena možnost domáhat se uložení zákazu plnění smlouvy).
58. Jako přitěžující okolnost posoudil Úřad tu skutečnost, že v souvislosti s šetřenou veřejnou zakázkou se zadavatel dopustil dvou dalších správního deliktu (uvedeného ve výroku II. a III. tohoto rozhodnutí).
59. K tvrzení zadavatele uvedenému v odporu ze dne 15. 10. 2015, podle kterého vzhledem k zásadě presumpce nevinny nelze jako přitěžující okolnost vnímat další dva správní delikty, o nichž nebylo dosud rozhodnuto, Úřad uvádí následující. Příkazní řízení je zvláštní (zjednodušenou) formou správního řízení a příkaz vydaný v takovém řízení je zvláštním druhem správního rozhodnutí ve věci (VEDRAL, Josef. *Správní řád: komentář*. Vyd. 1. Praha: BOVA POLYGON, 2006, s. 841.). V příkazu č. j. ÚOHS-S0688/2015/Vz-32330/2015/512/VKa ze dne 7. 10. 2015 Úřad rozhodl ve výroku I. o správním deliktu zadavatele, za který byla

zadavateli uložena pokuta, a ve výrocích II. a III. o správních deliktech, které byly pojaty jako přitěžující okolnosti při vyměrování výše pokuty. Pokud by zadavatel nepodal odpor, nabyl by právní moci celý příkaz, tedy jak výrok I., tak současně s ním i výroky II. a III., jimiž bylo rozhodnuto o správních deliktech zadavatele, které jsou v příkazu považovány za přitěžující okolnost. Obdobně je tomu i v případě tohoto rozhodnutí.

60. Při určení výše pokuty Úřad vzal v úvahu i ekonomickou situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Úřad zjišťoval hospodářské výsledky zadavatele na jeho webových stránkách, kdy dle výroční zprávy o hospodaření zadavatele za rok 2014 (dostupná na <http://www.cvut.cz/vyrocnizpravy-o-hospodareni>) zadavatel hospodařil v roce 2014 s kladným hospodářským výsledkem 50 155 tis. Kč. S ohledem na uvedenou skutečnost tedy není možno považovat uloženou pokutu za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu zadavatele (a v tomto smyslu nespravedlivou).
61. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má naplňovat zejména dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní, tj. postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Úřad uloženou výši pokuty považuje za dostačující k naplnění obou základních funkcí právní odpovědnosti.
62. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech výše uvedených hledisek a vzhledem ke zjištěným správním deliktům zadavatele rozhodl o uložení pokuty tak, jak je uvedeno ve výroku IV. rozhodnutí.
63. Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno, zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710. Jako variabilní symbol zadavatel uvede své identifikační číslo.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, Praha 6 – Dejvice

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy